

ruń, UMK). Następnie ks. dr Wojciech Zimny zaprezentował dysertację pt.: *Wiara trynitarna a jedność Kościoła. Wprowadzenie do „De fide” Ambrożego z Mediolanu*. Ostatnią pracę pt.: *Zagadnienie unii hipostatycznej w dziele Wigiliusza z Tapso „Przeciwko Eutychesowi”* przedstawił o. dr Krzysztof Wendlik OSPPE (Kraków). Po krótkiej dyskusji, głos zabrał prezes Sekcji Patrystycznej, ks. prof. Mariusz Szram. Dokonał on podsumowania dorocznego spotkania Sekcji Patrystycznej. Podziękował wszystkim za przybycie, żywe zainteresowanie tematyką, przejawiające się w ciekawych dyskusjach, a zwłaszcza prelegentom za trud włożony w przygotowanie referatów, jak też inspiracje, które niewątpliwie przyczynią się do dalszych badań dotyczących prezentowanej tematyki. W imieniu uczestników spotkania słowa szczególnej wdzięczności skierował do ks. prof. Antoniego Żurka za serdeczne przyjęcie oraz świetną organizację. Na koniec zaprosił wszystkich zebranych na kolejne spotkanie Sekcji do Katowic. Odbędzie się ono w dniach 19-21 września 2012 r., zaś tematem będzie: *Zło w człowieku, Kościołe i świecie według Ojców Kościoła*.

ks. Jerzy Duda – Warszawa, UKSW

4. SYMPOZJUM PATRYSTYCZNE: *RADOŚĆ U OJCÓW KOŚCIOŁA* I WRĘCZENIE KSIĘGI JUBILEUSZOWEJ KS. PROF. FRANCISZKOWI DRĄCZKOWSKIEMU (Lublin, KUL, 4 X 2011)

W 2011 r. ks. prof. dr hab. Franciszek Drączkowski (Lublin, KUL) obchodził kilka rocznic: 70. urodzin, 45. przyjęcia święceń prezbiteratu oraz 35. pracy naukowej. Była to więc szczególna okazja, by uczniowie i współpracownicy mogli wyrazić Księdzu Profesorowi swą wdzięczność przez organizację sympozjum patrystycznego, połączonego z wręczeniem Księgi Jubileuszowej, co miało miejsce 4 października 2011 r., w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II, z którym Ksiądz Profesor Drączkowski związany jest od ponad czterdziestu lat.

Pierwszą część dnia obchodów wypełniło sympozjum, które zgodnie z wolą Jubilatą, poświęcone było *Radości u Ojców Kościoła*. Po powitaniu zebranych gości i prelegentów przez ks. dr. Marcina Wysockiego (Lublin, KUL), adiunkta Księdza Profesora, głos zabrał Dziekan Wydziału Teologii, ks. prof. dr hab. Mirosław Kalinowski, który w imieniu gospodarzy Wydziału powitał zebranych i życzył wszystkim owocnych obrad, a Dostojny Jubilat, ks. prof. Drączkowski w słowie wstępnym do konferencji nakreślił ważność tematyki radości w życiu chrześcijańskim i w pismach Ojców Kościoła. Następnie przewodnictwo sesji objął ks. dr hab. Piotr Szczur, prof. KUL, który objął przewodnictwo sesji, po czym zaproszeni prelegenci przedstawili swoje referaty. Wysłuchano pięciu referatów: ks. dr. Jerzego Dudy (Warszawa, UKSW): *Radość z nawróconego grzesznika. Metanoia u Orygenesisa*; ks. dr. hab. Dariusza Zagórskiego, prof. UMK (Toruń): *Czy smutny i ekliwy potrafi się cieszyć? Rzecz o Grzegorzu z Nazjanzu*; ks. dr. Arkadiusza Jasiewicza (Paryż): *Smak radości u św. Ambrożego*, ks. prof. dr. hab. Augustyna Eckmanna (Lublin, KUL): *Radość w nauczaniu św. Augustyna* oraz ks. dr. hab. Józefa Grzywaczewskiego (Paryż): *Radość Sydoniusza Apolinarego z tego, że filozofia jest w służbie teologii*. Po wysłuchanych referatach odbyła się dyskusja, a następnie ogłoszono przerwę obiadową.

Popołudniową część dnia – po przerwie – wypełniły uroczystości związane z jubileuszem ks. prof. Franciszka Drączkowskiego i wręczeniem mu z tej okazji Księgi Jubileuszowej. W wypełnionej auli Instytutu Muzykologii zebrali się rodzina, przyjaciele, współpracownicy, uczniowie i zaproszeni goście Księdza Profesora. Uroczystość prowadził uczeń i współpracownik ks. Franciszka, a obecnie prezes Sekcji Patrystycznej przy Komisji Nauki Wiary Episkopatu Polski, ks. prof. dr hab. Mariusz Szrama, który najpierw rozpoczął ceremonię od powitania Dostojnego Jubilata i zaproszenia go do zajęcia miejsca na podium specjalnym ozdobnym krześle, a następnie przywitania przybyłych gości na czele z J.M. ks. prof. dr. hab. Stanisławem Wilkiem, rektorem KUL, ks. prof. dr. hab. Augustynem Eckmannem, prezesem Towarzystwa Naukowego KUL i ks. prof. dr. hab. Mirosławem Kalinowskim, dziekanem Wydziału Teologii KUL. Po wprowadzeniu w uroczystość przez ks. prof. Szrama, przedstawieniu biogramu i sylwetki naukowej Jubilata przez ks. Marcina Wysockiego, głos zabrał ks. prof. dr hab. Bogdan Częsz, który z werwą, humorem, erudycją, poruszając ważną kwestię obecności patrologii w świecie nauki, wygłosił na jego cześć laudację, której treść zamieszczona jest poniżej w niniejszym tomie jako oddzielny tekst. Po słowach laudatora na mównicę zaproszony został Ksiądz Rektor KUL, który podkreślił przede wszystkim miłość wobec ludzi, która cechuje Dostojnego Jubilata, a następnie – po odczytaniu przez ks. prof. Mariusza Szrama okolicznościowego dyplomu w języku łacińskim sporządzonego przez prof. dr. hab. Jerzego Wojtczaka-Szyszkowskiego (Warszawa, UW), wraz z Dziekanem Wydziału Teologii KUL dokonał wręczenia przygotowanej na tę okazję Księgi Jubileuszowej zatytułowanej *Fructus Spiritus est Caritas*, podczas którego rozbrzmiewał śpiew *Plurimos annos* na cześć Księdza Jubilata. Następnie ks. dr hab. Dariusz Zagórski, rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu, odczytał list przesłany na tę okazję przez ks. bpa dr. Andrzeja Suskiego, Ordynariusza Diecezji Toruńskiej. W dalszej kolejności głos zabrali: ks. prof. dr hab. Augustyn Eckmann, ks. prof. dr hab. Mirosław Kalinowski, ks. prof. dr hab. Jan Walkusz, dyrektor Instytutu Historii Kościoła, ks. prof. dr hab. Stanisław Longosz, kierownik Ośrodka Badań nad Antykiem Chrześcijańskim, ks. dr hab. Józef Grzywaczewski, rektor Seminarium Polskiego w Paryżu i pierwszy doktor Jubilata, ks. prof. dr hab. Józef Naumowicz z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, ks. dr Józef Pochwat, który odczytał list od ks. prof. dr. hab. Edwarda Stańka z Krakowa, ks. dr hab. Roman Sieroń z Instytutu Teologicznego w Sandomierzu, prof. dr hab. Henryk Juszka z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie. Po wystąpieniach głos zabrał ks. prof. Franciszek Drączkowski, który podziękował Bogu za wszystko, co dokonało się w jego życiu, i w tym szczególnym dniu, a ludziom za wygłoszone słowa i życzenia.

Trzecią część uroczystości jubileuszowej stanowiła Msza św. dziękczynna celebrowana przez Dostojnego Jubilata w kościele akademickim. Homilię w czasie jubileuszowej celebracji wygłosił ks. prof. dr hab. Janusz Mariański (Lublin, KUL). Kaznodzieja podkreślił przede wszystkim łączność pomiędzy św. Franciszkiem z Asyżu i ks. prof. Franciszkiem z Lublina:

„Święty Franciszek z Asyżu – do dziś zachwyca i wiele wskazuje na to, że będzie zachwycał nadal. Nie tyle ludzie, którzy poszli w jego ślady, ale on sam. Jest to tajemnica świętych obcowania i tajemnica świętości Boga, w której inni są zanurzeni. Żywa tajemnica, w której Bóg jest żywy, i w której święci żyją

Jego życiem, a w dodatku mają możliwość promieniowania świętością na nasze życie. W tej tajemnicy świętości Boga jest święty Franciszek, a w przestrzeniach widzialnej i doświadczalnej naszej rzeczywistości jest dzisiejszy jubilat – ks. prof. Franciszek Drączkowski. Jestem przekonany, że te dwie postaci nie stanęły przed nami przypadkowo. Przypadki dotyczą gramatyki nie życia, a tym bardziej nie życia wiary. Dzisiaj nie można mówić do i o Księdzu Profesorze pomijając świętego Franciszka i nie sposób mówić o Świętym z Asyżu pomijając osobę Księdza Profesora. Może wolelibyśmy, żeby św. Franciszek należał do Doktorów Kościoła, żeby napisał kilka traktatów teologicznych, bo wtedy łatwiej byłoby wydedukować podobieństwo do Solenizanta z racji jego tytułów. [...] Prawdopodobnie św. Franciszek nie przestraszy się tych tytułów i godności Jubilata i ochotnie stanie przy nim nazywając go swoim bratem”.

Uroczystości związane z 70. rocznicą urodzin, 45. rocznicą przyjęcia święceń prezbiteratu oraz 35. rocznicą pracy naukowej ks. prof. Franciszka Drączkowskiego zakończyła uroczysta kolacja w stołówce akademickiej, podczas której było wiele okazji do dalszych wspomnień, a przede wszystkim do wyrażenia wdzięczności Dostojnemu Jubilatowi i złożenia życzeń na dalsze lata życia i pracy.

ks. Marcin Wysocki – Lublin, KUL

**5. LAUDACJA KS PROF. DR. HAB. BOGDANA CZĘSZA
NA OBCHODACH 70. ROCZNICY URODZIN
KS. PROF. DR. HAB. FRANCISZKA DRĄCZKOWSKIEGO
(Lublin, 4 X 2011)**

**STARANIA O MIEJSCE PATROLOGII W STRUKTURZE STUDIÓW
TEOLOGICZNYCH W POLSCE**

„Cóż jest życie, co w ręku piorunem uchodzi?
Prąd rzeki, fala morska, widziadło, snu mara,
Puch lekki, pył ulotny, ślad na wodach łodzi,
Rosa, co słońce zbiera, marny cień i para [...]
Piękność szybko przemija błyskawicy skrzydłem,
Wiek stary, choć jest inny niż wiek młodociany,
Zaledwo się obejrzysz czas różnicę zetrze”¹.

70 lat życia! To dużo czy mało? Zależy, jaką miarę się przyłoży. Słowa psalmisty, znane nam dobrze, brzmią jak ostrzeżenie: „Miarą naszego życia jest lat siedemdziesiąt, osiemdziesiąt, gdy jesteśmy mocni” (Ps 90, 10). Z drugiej strony jednak, jest to wiek, w którym owocuje doświadczenie zdobyte we wcześniejszych latach, a aktywność człowieka może właśnie wtedy być uzasadniona zdobytą przez lata „mądrością serca”, a także zajaśnieć pełnym blaskiem. Jest zatem to czas wydobywania z własnego skarbcza przemyśleń *nova et vetera* i dzielenia się tym z młodszymi; czas, w któ-

¹ Gregorius Nazianzeus, *De vitae itineribus* 11-13, 19-22 (*Carmen* I 2, 16), PG 37, 779-780, tłum. I. Hołowiński, w: J.M. Szymusiak, *Grzegorz Teolog*, Poznań 1965, 574.